

Will Dijkstra

Dit is het lokaal van Will Dijkstra, leerkracht geschiedenis aan het Maurickcollege in Vught. Hij geeft les aan 3-havo.

Ik houd van aanraakbare geschiedenis. Het schept zoveel mogelijkheden! Je kunt voorwerpen laten zien, maar ook informatie aan elkaar koppelen. Ik vind de jeugd erg nieuwsgierig. Ze mogen van mij ook alles aanraken wat hier ligt. In de loop der jaren heb ik heel wat voorwerpen verzameld, ik heb zelfs van alles dubbel. Bij proefwerken prehistorie geef ik de leerlingen met de hoogste cijfers daarom een prehistorisch werktuig in een doosje, met een uitleg erbij. Daar zijn ze trots op dan, dat is mooi om te zien. Verder probeer ik geschiedenis aan hen zelf te koppelen. Zo vraag ik leerlingen in de brugklas hoe ze aan hun voor- en achternaam komen, door zo ver mogelijk terug te denken en te achterhalen waar die naam vandaan komt.

Engelse officier

Ik heb ook veel spullen uit de Tweede Wereldoorlog. Een Duitse paradebajonet met de kop van een adelaar. Kogels, de grendel van een Duits geweer. Een Nederlandse helm van toen, en een recente helm van troepen in Bosnië. De pop in de hoek draagt de verrekijker van een Engelse officier. Een opa van een leerling heeft die na de oorlog in een sloot gevonden.

Vitrinekast

In de vitrinekast ligt van alles. Mammoetkiezen uit de Noordzee, die ik ooit van een visser kreeg. Oker, dat gebruikt werd voor rotsschilderingen. Middeleeuws aardewerk, speelgoed soldaatjes, fossielen, vuurstenen werktuigen en de kernsteen waaruit die werktuigen gemaakt zijn: de zogenaamde 'livre de beurre'.

Schedel

Het bijzonderste voorwerp in het lokaal vind ik de schedel van een peestlachtoffer uit de veertiende eeuw. Ik heb hem zelf gevonden toen de vestingwerken in Heusden werden gerestaureerd en ik daar een tijdje heb rondgestruind. De schedel lag helemaal aan stukken in een kuil, ik heb zelf alles aan elkaar gelijmd. Een arts vertelde me dat de schedel van een jonge vrouw van een jaar of twintig moet zijn geweest. Ook had ze een kindje, of was ze zwanger. Er lagen namelijk ook kleinere botjes bij. Waarschijnlijk is de vrouw met veel geweld om het leven gekomen. Behoorlijk heftig, als je daaraan denkt.

Verdun

Ieder jaar ga ik met 3-havo en atheneumleerlingen op reis naar Verdun. We gaan in busjes met enthousiaste begeleiders en maken er echt een wedstrijd van. We spelen de veldslag na met waterballonnen, strikers en vuurwerk. Ook doen we wat serieuzere dingen. Leerlingen krijgen de opdracht op internet een militair op te zoeken die in Verdun om het leven is gekomen. Ze moeten daar dan ter plekke een presentatie over houden. Vaak valt dan ineens het kwartje: de soldaten worden mensen, in plaats van zo maar figuren uit een boek of van internet. Op dag vier eindigt ieder team op de Amerikaanse begraafplaats en gaan we in stilte naar het herdenkingsmonument. Na de last post en de stilte lopen de emoties na zo'n weekend vaak hoog op.

Wajangpop

Deze wajangpop uit Indonesië is mijn onderwijsassistent! In het spel is deze pop de duivel. Ik zeg altijd voor de grap tegen de leerlingen: 'Houd hem te vriend hé! Ik heb veel geduld, maar die daarboven niet!'

Ook een bijzonder lokaal? Geef je dan op voor deze rubriek via redactie@vginkleio.nl

*'In Verdun
spelen we een
veldslag na met
waterballonnen
en vuurwerk'*

